

متن پرسش

با سلام استاد عزیز: ۱. در بین آیات ۴۵ تا ۵۱ سوره مبارکه فرقان، بعد از بیان نعمات باد و باران و شب و روز، خداوند عالم در آیه ۵۰ می فرماید: «و لقد صرفناه بینهم لیزکروا» اینکه اگر لطف بفرمایید در مورد مرجع ضمیر «ه» بفرمایید. ۲. با توجه به اینکه در آیه بعدی خداوند می فرماید: «اگر می خواستیم در میان هر قریه ای نذیری می فرستادیم.» یکی اینکه منظور از قریه چیست و اینکه آیا می توانیم بگوییم چون خداوند این گردش ها را برای تذکر می آورند، آیا خداوند برای جایی که نذیر خاصی نمی فرستند از طریق این حوادث طبیعی تذکر می دهند و آیا مردم آن جا باید به دین پیامبران اولوالعزم بگرایند؟ ۳. نسبت سوال قبلی با این آیه که هر امتی رسولی دارد چیست؟ ممنون میشم راهنمایی بفرمایید. ۴. نسبت آیه ۵۱ با کسانی که در آخرالزمان هستند و قبل از ظهور چیست؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. به قرآن برمی گردد به اعتبار آیه ۴۴ که فرمود: فکر می کنی ای پیامبر! اکثر آن ها سخنان خدا را می شنوند و تعقل می کنند؟ ۲. نذیر، کسی است که متذکر خطر می شود و قریه، یعنی هر شهری. بالاخره جامعه هیچ وقت بی «نذیر» نیست. ۳. رسول یعنی کسی که سخن خدا را چه مستقیم و چه غیر مستقیم به مردم می رساند. ۴. نمی دانم. در این مورد باید فکر کرد. موفق باشید